

Ewa Miller-Stefańska, I Komunia Święta. Przygotowania krok po kroku, <http://www.EscapeMagazine.pl>

Ewa Miller-Stefańska

I Komunia Święta

Przygotowania krok po kroku

bezpłatny fragment

ISBN: 978-83-61744-01-6

<http://www.EscapeMagazine.pl>

Toruń 2009

Spis treści

Wstęp.....	5
Formalności.....	7
Całoroczne przygotowanie dziecka.....	9
Bł. Imelda (patronka dzieci pierwszokomunijnych).....	11
Wczesna Komunia Święta.....	14
Zaplanowanie przyjęcia.....	16
Przyjęcie w lokalu.....	16
Przyjęcie w domu (z zamówionym cateringiem).....	20
Przyjęcie w domu (z samodzielnie przygotowanym menu).....	22
Aranżacja stołów i dekoracja pomieszczeń.....	38
Ubiór i dodatki.....	49
Sukienki.....	50
Dodatki dla dziewczynki.....	54
Dodatki niezbędne dla chłopca.....	55
Wianki.....	56
Rękawiczki.....	62
Torebka.....	64
Sweter, bolerko, czy pelerynka.....	66
A chłopcy?.....	69
Świece komunijne, okapniki i stroiki.....	70
Fryzury.....	73
W co mają się ubrać rodzice i goście.....	77
A młodzież?.....	78
Co dać?.....	79
Kartki z życzeniami.....	83
Życzenia.....	86
Podziękowania.....	91
Fotografowanie i nagrywanie.....	92
I Komunia tuż, tuż.....	93
Dzień I Komunii Świętej.....	96
Uporządkowanie pamiątek.....	100
Szacunkowe wydatki.....	101
Skrócony kalendarz przygotowań do I Komunii św.....	102

Wstęp

Rok temu do I Komunii Świętej przystąpiły moje dzieciaki, córka i syn. Nigdy nie zapomnę, jaki stres przeżywałam przez cały rok poprzedzający to wydarzenie. Chciałam, aby wszystko szło jak najlepiej. Ponieważ mam ich tylko dwoje, a uroczystość mieli jednocześnie, nie miałam żadnego wcześniejszego doświadczenia w tej dziedzinie. Nie miałam też nikogo bliskiego, kto pomógłby mi, albo chociaż doradził. Byłam zdana sama na siebie. Pozostawała mi własna intuicja i Internet.

Niestety, w Sieci nie znalazłam miejsca, w którym znajdowałyby się wszystkie, albo chociaż większość informacji, porad i wskazówek na temat przygotowania dzieci do I Komunii Św. Trafiałam jedynie na szczątkowe wiadomości: jedni pisali o przygotowaniach od strony duchowej i katechetycznej, inni o przyjęciach, gdzie indziej znalazłam coś o ubiorach, a jeszcze w innym miejscu o prezentach.

Ale co było zrobić? Chodziłam po tych stronach, notowałam, zapisywałam i uczyłam się, aż zbierało mi się całkiem sporo materiałów. Jednocześnie zauważyłam, że takich, jak ja poszukiwaczy jest dużo więcej. Wymieniali się informacjami na forach i w komentarzach blogów. Pocieszało mnie to, ale nie zmieniało mojej sytuacji na lepsze.

Na szczęście, zdążyłam wykonać wszystko na czas, o niczym nie zapomniałam i niczego nie przeoczyłam. Dzień I Komunii Świętej moich kochanych dzie-

Ewa Miller-Stefańska, I Komunia Święta. Przygotowania krok po kroku, <http://www.EscapeMagazine.pl>

ciaków upłynął we wspaniałej atmosferze. Bohaterowie dnia byli zachwyceni, goście zadowoleni, a ja i mąż bardzo zmęczeni, ale usatysfakcjonowani. I muszę Wam napisać, że noc z niedzieli na poniedziałek po uroczystości przespałam, niczym małe dziecko! Tak bardzo byłam wcześniej napięta i zestresowana, że nawet tego nie dostrzegałam. Wszystko odpłynęło ode mnie po udanym dniu I Komunii Św. I to było naprawdę wspaniałe uczucie!

Teraz pomyślałam, że podzielę się z innymi moją wiedzą i doświadczeniem, bo właśnie przed tym wydarzeniem stoją rodziny tegorocznych dzieci komunijnych. Mam nadzieję, że zgromadzone i opisane tutaj przeze mnie rady, pomogą, przynajmniej niektórym, w spokojnym i skutecznym przygotowaniu się do tego wielkiego dnia, dnia, który każdy pamięta przez całe życie.

Dla wszystkich, których czeka to wyjątkowe przeżycie dedykuję cudowny wiersz Księdza Jana Twardowskiego:

Tak

Pierwsza Komunia z białą kokardą
jak w śniegu z ogonem ptak
ufaj jak chłopiec z buzią otwartą
Bogu się mówi - tak

Nie rycz jak osioł nie drzyj jak żaba
wytrwaj choć nie wiesz jak
choćby się cały kościół zwałił
Bogu się mówi - tak

Miłość zerwaną nieś jak gorączkę
z chusteczką do nosa w łzach
święte cierpienie pocałuj w rączkę
Bogu się mówi - tak

Formalności

Chociaż każda parafia ma własny zwyczaj, rytm i styl przygotowań i przystępowania do I Komunii Św., to pewne rzeczy są wszędzie takie same. Wynika to z Prawa Kanonicznego obowiązującego w całym Kościele.

Do Stołu Pańskiego (Komunii) mogą przystępować wszyscy, którzy zostali ochrzczeni i osiągnęli odpowiedni wiek i rozumieją, czym jest Eucharystia. W Polsce są to zazwyczaj dzieci uczęszczające do drugiej klasy szkoły podstawowej. Jednak bywają też wyjątki, bo możliwa jest tzw. „wczesna Komunia Św.” oraz zdarza się, że w niektórych diecezjach biskupi decydują się, że do tego Sakramentu przystępują dopiero trzecioklasiści. Bywa także, że z różnych przyczyn osoby już dorosłe nie przystąpiły w oznaczonym dla nich czasie do I Komunii Św. i po latach pragną nadrobić ten brak. Zgłaszają się do parafii i są przygotowywani przez odpowiednią katechezę. Po zdaniu egzaminu oraz zapewnieniu, że nie mają przeszkód moralnych czy prawnych, mogą przystąpić do tego Sakramentu.

Przygotowanie do I Komunii (czy to dzieci, czy dorosłych) odbywa się zawsze przy parafii (choć ksiądz, czy katecheta swoje lekcje odbywa w szkole). Dorośli przygotowują się zazwyczaj w półrocznym katechumenacie. Terminy spotkań są uzgadniane z każdym indywidualnie.

Podczas kolejnych 9 miesięcy nauki w II klasie, rodzice dzieci pierwszokomunijnych zapraszani są na specjalne spotkania do kościoła, gdzie odpowiedzialni za przygotowania księży na bieżąco informują o kolejnych wydarzeniach z tym związanych (poświęcenie różańców w październiku, poświęcenie medalików w grudniu itd.) oraz wygłaszają stosowne nauki (teologia Sakramentu, duchowe przygotowanie całej rodziny itp.) i udzielają praktycznych wskazówek. Aby dziecko nie miało żadnych problemów z dopuszczeniem do I Komunii Św., dobrze jest uczęszczać na te spotkania. Są one także wskazane ze względów praktycznych, gdyż możemy osobiście zapytać księdza o nurtujące nas sprawy, porozmawiać z innymi rodzicami i ustalić wiele innych ważnych rzeczy.

Na takich spotkaniach dowiemy się także, że jeśli nasze dziecko nie było chrzczone w tej konkretnej parafii, to należy dostarczyć Świadectwo Chrztu Świętego z parafii, w której go udzielono.

Należy bezwzględnie uzupełnić ten brak, gdyż inaczej nasze dziecko na 100% nie przystąpi do Komunii!

Zdarza się też, że dziecko z różnych względów przystępuje do I Komunii Św. nie w swojej parafii, bo np. chodzi do szkoły poza swoim rejonem, bo rodzina chce, aby przystąpiło w jakiejś szczególnie dla niej ważnej (rodzinnej) parafii. Wówczas księży z parafii, w której dziecko ma przeżyć tę uroczystość, na pewno poproszą o zaświadczenie (zgode) z parafii, do której obecnie dziecko należy.

Zaproszenia

O zaproszeniach dobrze jest pomyśleć jak najwcześniej. Moim zdaniem jesień to bardzo dobra pora na rozejrzenie się, jakie są propozycje w naszym mieście, a co ciekawego oferuje Internet. Już na samym początku odkrywamy, że generalnie zaproszenia można podzielić na te tradycyjne, artystyczne (ręcznie robione) i całkiem nowoczesne (ze zdjęciem dziecka). O naszym wyborze niech zadecyduje nasz gust, a nie pośpiech.

Zanim jednak zamówisz lub wykonasz samodzielnie zaproszenia, oblicz, ile ich będziesz potrzebowała. Sprawdź również, czy masz adresy to tych wszystkich osób. Dziś, w erze Internetu i komórek, często okazuje się, że tak naprawdę, to nie znamy dokładnego adresu naszych bliskich i znajomych, bo najczęściej rozmawiamy z nimi przez telefon lub po prostu mailujemy.

Osobiście zachęcam do przygotowania zaproszeń samodzielnie. Sama się na to zdecydowałam i moje zaproszenia podobały się wszystkim. Wspominali o tym podczas przyjęcia. Mówili, że poczuli się wyjątkowo, bo każde zaproszenie miało naprawdę charakter osobisty (w treści).

Oto, jak wyglądały moje zaproszenia:

Wewnątrz zaproszenia wyglądały przeważnie tak:

Ewa Miller-Stefańska, I Komunia Święta. Przygotowania krok po kroku, <http://www.EscapeMagazine.pl>

Jeśli jednak zdecydowanie nie czujecie się na siłach, albo nie macie czasu na wykonanie zaproszeń, w sklepach, na aukcjach internetowych i w wielu serwisach w Sieci, znajdziecie mnóstwo propozycji ręcznie wykonanych zaproszeń. Poniżej zamieszczam kilka przykładów:

Zaproszenia pochodzą z serwisu [Mono-Art](#)

Zaproszenia tradycyjne także mają swój urok. Nie wymagają od nas dużo, bo wystarczy tylko uzupełnić, dla kogo jest dane zaproszenie i kiedy odbędzie się uroczystość. Większość z nich jest mniej więcej tego typu:

Zaproszeń pochodzą z serwisu Zaproszenia.com

Ewa Miller-Stefańska, I Komunia Święta. Przygotowania krok po kroku, <http://www.EscapeMagazine.pl>

Zaproszenia nowoczesne wykorzystują najnowsze techniki obróbki zdjęć i tekstów. Dzięki specjalnym serwisom w Internecie możemy sobie sami zredagować i graficznie opracować zaproszenia, a następnie wydrukować na odpowiedniej drukarce i papierze.

Podobną usługę oferują serwisy fotograficzne oraz serwisy internetowe specjalizujące się w tej dziedzinie. Przesyłamy im zdjęcia naszych bohaterów i dane, gdzie i kiedy odbędzie się I Komunia Św. i przyjęcie, a także nazwiska adresatów, wybieramy szablon i tekst, a potem tylko oczekujemy na przesyłkę.

Zaproszenia powinny być wysłane najpóźniej w marcu. Adresaci często muszą wziąć urlop, zaplanować prezent, kreacje, a na to potrzeba czasu i pieniędzy. Nie możemy ich zaskoczyć zaproszeniem wysłanym w ostatniej chwili. To naprawdę nie wypada i bardzo źle świadczy o zapraszającym.

Ubiór i dodatki

To jest dopiero temat! W naszym kraju w ostatnich latach najważniejszy dylemat w tej dziedzinie można określić następująco: Sukienki i garnitury kontra jednolite alby i wdzianka komunijne. Dla mnie był to rzeczywisty konflikt interesów. Odkąd bowiem urodziłam córkę i syna, marzyłam, że do I Komunii Św. pójda w sukience i garniturze. Oczywiście wyobraźni widziałam ich w tym dniu tylko w takich strojach.

Niestety... po długich bojach z samą sobą, po namowach przyjaciół, ustąpiłam na rzecz strojów jednolitych, jakie od kilku lat obowiązują w parafii, do której obecnie należymy. Było to dla mnie bardzo ciężkie przeżycie. Rezygnację postanowiłam zrekompensować sobie tym, że własnoręcznie zrobiłam dla moich dzieciaków kilka pięknych dodatków: żywy wianek i ozdoby na świece, koronkowe rękawiczki dla córki, dziergane bolerko, torebkę i okładkę na modlitewnik, także dla córki.

Dlatego rozumiem rozterki osób, które nie do końca przekonane są do - skądinąd bardzo praktycznych - jednolitych strojów, które swoje córki chcą ubrać w zwiewne sukienki, a synów w dostojne garnitury. Niestety decyzje muszą podejmować samodzielnie. Nie będę optowała za żadną stroną. Koniec końców te nasze dzieciaki cudownie wyglądają i w albach, i w sukienkach, i w garniturach.

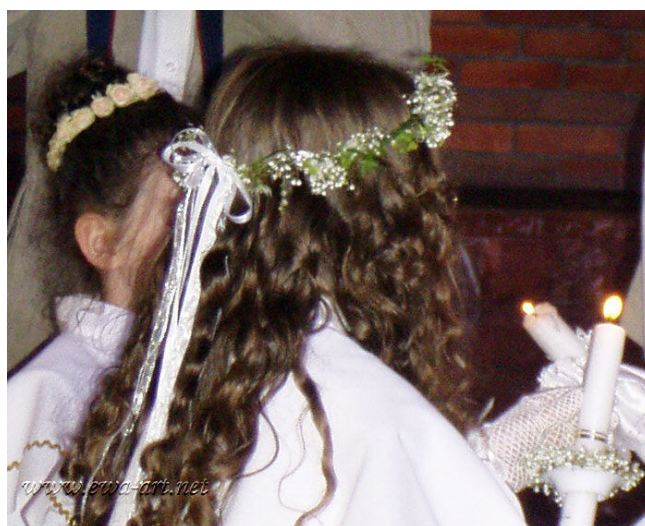
A teraz do rzeczy :-)

Wianki

Przez wiele lat dziewczynki w Polsce przystępowały zazwyczaj w sztucznych wiankach. Od jakiegoś czasu obserwuje się wzrastającą tendencję - właściwie już modę - na wianuszki z żywych kwiatów i roślin. Przyjrzyjmy się więc zaletom takich wianuszków.

Na widok dziewczynek w żywych wianuszkach, człowiek nie może się nie uśmiechnąć. Wyglądają cudownie! Świeżo, delikatnie, a jednocześnie elegancko. Komu, jeśli nie małym dziewczynkom, wypada nosić takie dekoracje we włosach?

Sama także zrobiłam wianki dla mojej córki i jej przyjaciółki. Wykorzystałam do tego gipsówkę, konwalie, mirt, wiesiołka lekarskiego i jeszcze jedno białe kwiatki, których nie umiem nazwać :-). A ponad to potrzebowałam drutu jubilerskiego, zielonej taśmy florystycznej, trochę zwilżonej waty, białe wstążeczki (szyfonową i zwykłą). Efekt mojej pracy widać na poniższych zdjęciach:

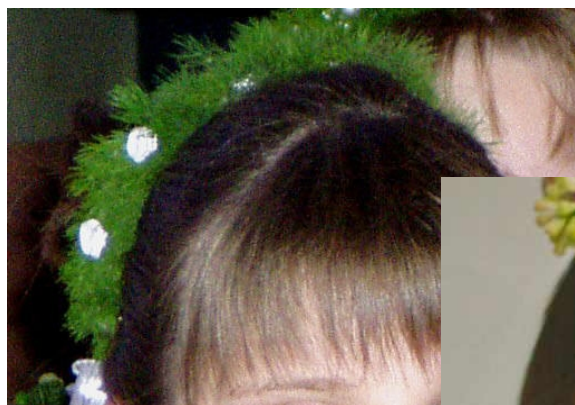
Na tym drugim zdjęciu w tle widać dziewczynkę, która miała wianuszek wokół koczka zrobiony z żywych, kremowych różyczek. Wyglądało to bardzo ładnie. Widać też, że moja córka na okapniku do świecy miała zamiast tradycyjnego stroika,

Ewa Miller-Stefańska, I Komunia Święta. Przygotowania krok po kroku, <http://www.EscapeMagazine.pl>

mini-wianuszek z gipsówki. Stanowił komplet z wiankiem na głowie. Taką samą dekorację okapnika miał również mój syn.

Wianki z żywych kwiatów ładnie wyglądają także na uczesaniu w koczek. Okalają go i wyglądają bardzo efektownie. Warto zauważyć, że kwiatki nie muszą być tylko w tonacji białej. Spotyka się wianki komunijne, do których wykorzystane zostały nie tylko białe i zielone elementy, ale również drobne kwiatki w pastelowych kolorach. Nie bójcie się wykorzystać kilku kolorów w wianuszku. W końcu jest to radosna uroczystość, a sam wianek jest symbolem czystości. Nie musi tego podkreślać sama tylko biel.

Oto inne żywe wianki (zdjęcia pochodzą z serwisu [Ozdobnia](#)):

Jeśli zdecydujemy się na wianek z żywych kwiatów, musimy wiedzieć, że jego wytrzymałość jest ograniczona. Dlatego plecione są na ostania chwilę, czyli najczęściej dzień wcześniej i to po południu. Trzeba dość wcześnie zamówić je w kwaciarni, bo jest to bardzo pracołłonna czynność i jeśli kwaciarnia będzie miała dużo

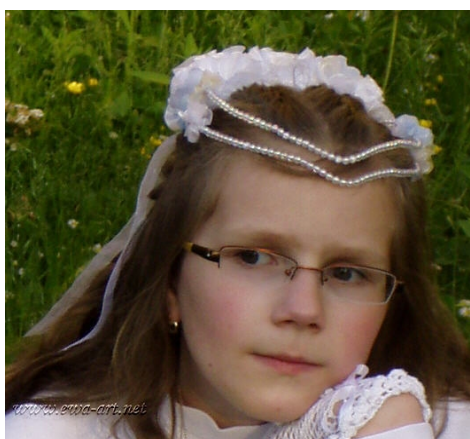
Ewa Miller-Stefańska, I Komunia Święta. Przygotowania krok po kroku, <http://www.EscapeMagazine.pl>

zamówień, może Ci odmówić, bo po prostu nie zdąży z wykonaniem. Po odebraniu ich z kwiaciarni, wianek układamy na zwilżonej wacie na talerzu i umieszczamy na dolnej półce lodówki, aby nazajutrz był świeży. Wianki z żywych kwiatów, ze względu na cenę kwiatów i trudność wykonania są dość drogie. Ich cena waha się od 50 do 100 zł.

A teraz trochę o sztucznych wiankach i ozdobach. Jest ich tak wiele, że czasem naprawdę trudno się zdecydować. Ja radziłabym najpierw samej rozejrzeć się w propozycjach. Przemyśl, czy wolisz tradycyjny wianek, czy może białą opaskę na włosy, albo upięcie do koka. Interesującym wyjściem jest też - w porozumieniu z fryzjerem - do ozdoby wykorzystać tylko piękne spinki. Opcji jest całe mnóstwo i zapewniam, że decyzja wcale nie jest łatwa. Dlatego wstępna selekcję radzę zrobić samodzielnie, a potem na właściwe zakupy wybrać się z córką i skoncentrować jej uwagę na tych, które sobie wcześniej upatrzyłaś. Małym dziewczynkom czasem mogą spodobać się bardzo kiczowate rzeczy. Poniżej zamieszczam szczątkowe przykłady asortymentu, na jaki traficie.

Sztuczne wianki

(zdjęcia pochodzą z serwisu [U Ewy](http://www.ewa-art.net))

Ewa Miller-Stefańska, I Komunia Święta. Przygotowania krok po kroku, <http://www.EscapeMagazine.pl>

**Pełna wersja tej książki elektronicznej
dostępna jest pod adresem:**

<http://www.escapemagazine.pl/352704-i-komunia-swieta>